

דעת קודש

של מרן רבינו הק' והטהור בעל דברי יואל מסאטמאר זי"ע

שנשמע מפי ממש"ך דרכו וממלא מקומו בקודש

נ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

במתיבתא הקדושה תורה ויראה ד'סאטמאר – קרית יואל יצ"ו

יום ה' פר' בהר בחקותי, כ"ה אייר תשע"ב לפ"ק

במסיבת לחיים לע"נ הגה"ק רבי יקותיאל יהודה ט"ב זצוק"ל הי"ד אב"ד סיגוט

דער מדרש זאגט די וואך (ויק"ר פל"ה ס"א), אמר דוד, בכל
יום ויום הייתי מחשב ואומר למקום פלוני אני הולך, והיו
רגלי מוליכות אותי לבית המדרש.

ס'איז דא א וועלט מיט פראפעגאנדע, "למקום פלוני
אני הולך", א וועלט מיט פראפעגאנדע אז מ'דארף גיין
למקום פלוני ופלוני, אבער "ורגלי מוליכות אותי לבית
המדרש". איך דערמאן זיך צוריק פון בית המדרש, די
פייערדיגע שלש סעודות תורות, די פייערדיגע דרשות
וואס איך האב געהערט פון פעטער ז"ל.

ווער ס'האט איבערגעטרעטן זיין שוועל פארשטייט
דעת קדשו. "ורגלי מוליכות אותי לבית המדרש". א
היימישער אינגערמאן איז זיין פלאץ נישט דארט. נישט
דארט, און נישט ביים סיום פון דף היומי. ווער
ס'פארשטייט פארשטייט, און ווער ס'פארשטייט נישט,
פארשטייט נישט.